

[Arbejds- og Socialministeren.]

Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov om offentlig Forsorg, jfr. Bekendtgørelse Nr. 337 af 29. Juli 1942.*

Forslaget knytter sig nøje til den ved det lige fremsatte Forslag om Ændringer i Arbejdsløshedsloven foreslaede Ophævelse af Arbejdskortordningen. Det gaar ud paa at skaffe Hjemmel for de sociale Udvalg til under Bødetrusel at afkræve en Arbejdsgiver Oplysninger om, hvorvidt en trængende, der henvender sig til Udvalget om Hjælp, har været beskæftiget hos vedkommende Arbejdsgiver, og hvor meget han har tjent hos ham.

Jeg anbefaler ogsaa dette Forslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Dernæst giver jeg Ordet til den højtærede Justitsminister, for at han kan fremsætte det før anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov angaaende Administratorer samt Statens Krav paa Bøder og Konfiskationsbeløb i Henhold til Straffelovstillaeggene Nr. 259 af 1. Juni 1945 og Nr. 406 af 28. August 1945.*

I § 6, Stk. 2, i det andet Straffelovstillæg af 28. August 1945, den egentlige Værnemagerlov, er det bestemt, at Retten for at sikre den mistænkte eller domfældtes Bødeansvar kan træffe Bestemmelse om, at den paagældendes Formue eller Forretningsvirksomhed midlertidig skal sættes under Forvaltning, saaledes at der af Retten beskikkes en Administrator. Efter Bestemmelserne i Lovens § 11, Stk. 5, og § 18 kan en saadan Forvaltning ogsaa etableres for at sikre Statens Konfiskationskrav, ligesom der kan anvendes Forvaltning i de Værnemagersager, i hvilke der rejses Tiltale efter det første Straffelovstillæg af 1. Juni 1945 § 15 eller § 16. Efter Værnemagerlovens § 6, Stk. 2, fastsættes de nærmere Regler for den her omhandlede Forvaltning af Justitsministeren.

Allerede da Loven blev gennemført i Slutningen af August 1945, var en Del Værnemagerformuer beslaglagt og faktisk sat under Forvaltning af Værge eller Administrator, idet Domstolene havde fundet den fornødne Hjemmel herfor i Retsplejelovens almindelige Bestemmelser om Beslaglæggelse, nemlig §§ 745 og 795. Ministeriet bad derfor Københavns Krisepoliti, der havde det største Antal Værnemager-

formuer under Forvaltning, og Anklagemyndigheden om at overveje de Regler, der burde fastsættes paa Grundlag af de Erfaringer, som Krisepolitiet havde indhøstet. Udarbejdelsen af disse Regler viste sig imidlertid at være vanskeligere og mere kompliceret, end man paa Forhaand havde regnet med, og det viste sig efter nogle orienterende Forhandlinger nødvendigt eller i hvert Fald hensigtsmæssigt, at der fandt en Række Drøftelser Sted mellem Repræsentanter for de interesserede Myndigheder, nemlig Justitsministeriet, Finansministeriet, Handelsministeriet, Rigsadvokaten, Københavns Krisepoliti og Revisionsudvalget for tyske Betalinger. Under Forhandlingerne blev man ret hurtigt klar over, at man næppe kunde naa til en fyldestgørende eller tilfredsstillende Ordning uden yderligere Lovgivning, og det foreliggende Forslag bygger da i Hovedsagen paa det Arbejde, der blev udført gennem de Drøftelser, jeg her har nævnt.

Jeg skal først ganske kort nævne Hovedpunkterne i Lovforslaget. For det første gives der Regler om, hvem der kan være Administratorer, og navnlig gives der Regler om, hvem der ikke kan være det. For det andet gives der Regler, hvorefter Kreditorerne udelukkes fra Retsforfølgning, saa længe Forvaltningen varer. Administrator kan imidlertid indkalde Kreditorerne, og disse faar, naar Forvaltningen er afsluttet, Underretning om Boets Stilling. For det tredje gøres der op i Forholdet mellem Statens Konfiskationskrav og de Krav paa Skatter, som Stat og Kommune har paa Værnemageren. Og endelig foreslaas der for det fjerde forskellige Bestemmelser, som har vist sig paakrævede efter de Erfaringer, man har indhentet i den forløbne Tid.

Til de enkelte Paragraffer i Lovforslaget skal jeg knytte nogle Bemærkninger. § 1 i Lovforslaget indeholder Reglerne for, hvem der kan beskikkes, og hvem der er udelukket fra Beskikkelse som Administrator, saaledes som jeg var inde paa før. Efter Værnemagerlovens § 6 beskikkes Administratorerne jo af Retten, og der dannede sig hurtigt den Praksis, at Retten i de fleste Tilfælde beskikkede den sigtedes egen Sagfører til Administrator, antagelig ud fra den rigtige Betragtning, at denne Sagfører jo var den, der var bedst inde i den administrerede Virksomhed og derfor havde bedst Udsigt til at opnaa et godt Resultat for Forvaltningen. Denne Praksis har, som de ærede Medlemmer maaske erindrer, givet Anledning til nogen Kritik i Dagspressen. Jeg vil gerne heroverfor fremhæve, at der